

mig til de Bemærkninger, der med Hensyn hertil er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott og det ærede Medlem Hr. Stauning. Ogsaa jeg maa mene, at det Resultat, der her er naaet gennem det nedsatte Udvalgs Arbejde, og som har fundet Tilslutning fra alle Sider, bør man ikke uden tvingende Grund gaa til Forandringer i, som maaske kunde berede Vanskeligheder for en saadan almindelig Tilslutning fra alle Sider til Sagens Løsning som den, der her er tilvejebragt.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen beklager, at Rigsdagen overfor denne Sag bliver til, som han udtrykte det, et Ekspeditionskontor. Det ærede Medlem kunde have ønsket, at Lovforslaget var fremsat paa et tidligere Tidspunkt, og jeg kan i og for sig vel forstaa, at naar det ærede Medlem ønsker at drøfte saadanne helt verdensomspændende Tanker — jeg tror, det var det Udtryk, han selv brugte — i Forbindelse med dette Lovforslag, kan det ærede Medlem ønske mere Tid, end der ved denne Lejlighed kan gives ham. Men jeg tror ikke, det er værd at se saa kosmopolitisk paa hele dette Spørgsmaal. Jeg har Indtryk af, at Forligsmandsinstitutionen er udviklet herhjemme — jeg kan gerne sige — paa et nationalt Grundlag, i hvert Fald gennem Overvejelser, hvori saavel Arbejdere som Arbejdsgivere paa intensiv Maade har taget Del. Og jeg tror, at den Maade, hvorpaa den er udformet, og den Maade, hvorpaa Institutionen har virket gennem Aarene, har været i nøje Kontakt med de Forhold, som Institutionen er sat til at betjene. Det har da ogsaa tilstrækkelig dokumenteret sig gennem den heldbringende Virksomhed, som Forligsmandsinstitutionen har udfoldet, og som det ærede Medlem Hr. Stauning gav en saa fuldttonende Anerkendelse, til hvilken jeg ganske kan slutte mig.

Men det ærede Medlem Hr. Heilesen vil af de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger se, at allerede i Slutningen af Sommeren har man i Indenrigsministeriet beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, nedsat det Udvalg, som fra interesseret Side ønskedes nedsat, og da Loven om Forligsmandsinstitutionen først udløber 1. April 1922, vil det ærede Medlem forhaabentlig dog indrømme, at der blev taget fat paa Sagen saa betids, at den kunde naa at blive grundigt overvejet gennem de forskellige Instanser. Udvalget fremmede sit Arbejde paa en efter min Mening udmærket Maade, og efter at Udvalget havde afgivet sin Betænkning, har man i Indenrigsministeriet

haft en Tid af 14 Dage à 3 Uger højest til en nærmere Overvejelse af alle de Spørgsmaal, som knytter sig til hele denne Institution og det foreliggende Lovforslag.

Thi det ærede Medlem maa ikke tro, at vi i Indenrigsministeriet skulde være saa ganske uden Forbindelse med de mange Tanker, som det ærede Medlem her under sin Ordførertale har rejst. Alle disse Spørgsmaal har passeret Revu ogsaa for os i vore Overvejelser i Ministeriet af, om vi skulde følge Udvalgets Indstilling fuldt og helt, eller vi skulde søge at indføre her og der Forbedringer i det Omfang, vi nu maatte mene, det var tjenligt. Men vi standsede ved det Resultat i vore Overvejelser at følge Udvalgsindstillingen.

Jeg tror nemlig ganske som det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott og det ærede Medlem Hr. Stauning, at det ikke gaar an, at vi søger at lægge hele denne Institution indenfor en snæver Ramme af Bestemmelser med Hensyn til den Maade, hvorpaa Institutionen i Enkeltheder skal virke; og naar nu det ærede Medlem Hr. Heilesen siger, at han mener, at der maa udstedes en Instruks for disse Forligsmænds indbyrdes Samarbejde, siger jeg: Kan man betro disse Personer at virke freds- og forligsstiftende overfor de store Organisationer paa begge Sider, naar Interessekonflikter opstaaar, synes jeg, man ogsaa kan overlade dem at stifte Fred indbyrdes og finde de Former for Samarbejde, som er den hele Virksomhed bedst tjenlige. Jeg nærer fuld Tillid til, at det nok skal lykkes at finde Mænd, som kan finde Vejen til at ordne deres egne indbyrdes Forhold. Skulde de ikke have Evne dertil, vilde det formentlig se smaat ud med Muligheden for at ordne Stridsspørgsmaal, som gaar betydeligt udenfor de snævraste Interesser indenfor Institutionen.

At gaa til at indføje i Lovforslaget Bestemmelser, som gjorde en Tilnærmelse til Tvangsforanstaltninger i visse givne Tilfælde mulig, vil jeg meget fraraade, og jeg tror heller ikke, der er nogen som helst Vej frem til at faa indført Bestemmelser af en saadan Karakter. Og naar det ærede Medlem mener, at man i Lighed med, hvad der er Tilfældet i den norske Lovgivning, skulde indføje Bestemmelser om, at efter at Mægling er foretaget, maa Konflikt først udbryde efter et vist Antal Dages Forløb, kan jeg vel forstaa den gode Hensigt med dette af det ærede Medlem fremsatte Ønske. Ogsaa jeg føler mig vis paa, at en saadan Frist undertiden maaske kunde aabne fornyede Muligheder, som kunde føre til, at Striden